

(१०४) प्रगल्भा यदि धीरा स्याच्छन्नकोपाकृतिस्तदा ॥

उदास्ते सुरते तत्र दर्शयन्त्यादरान् वहिः ।

तत्र प्रिये । यथा ।

“एकत्रासनसंस्थितिः परिहृता प्रत्युद्गमाद् दूरतस्

ताम्बूलानयनच्छलेन रभसाऽऽश्लेषोऽपि संविघ्नितः ।

आलापोऽपि न मिश्रितः परिजनं व्यापारयन्त्याऽन्तिके

कान्तं प्रत्युपचारतश्चतुरया कोपः कृतार्थीकृतः” ॥

(१०५) धीराधीरा तु सोल्लुण्ठभाषितैः खेदयेदमुं ॥

अमुं नायकं । यथा मम ।

“अनलङ्कृतोऽपि सुन्दर हरसि मनो मे यतः प्रसभं ।

किं पुनरलङ्कृतस्त्वं संप्रति नखरचतैस्तस्याः” ॥

(१०६) तर्ज्जयेत्ताडयेदन्या

अन्या अधीरा । यथा “शोणं वीक्ष्य मुखं” इत्यत्रैव । अत्र च सर्वत्र रूपेत्यनुवर्तते ।

(१०७) प्रत्येकं ता अपि द्विधा ।

कनिष्ठज्येष्ठरूपत्वान्नायकप्रणयं प्रति ॥

ता अनन्तरोक्ताः षड्भेदा नायिकाः ॥ यथा ।

“दृष्टुंकासनसंस्थिते प्रियतमे पश्चादुपेत्यादराद्

एकस्या नयने पिधाय विहितक्रीडानुबन्धच्छलः ।

ईषद्वक्रितकन्धरः सपुलकः प्रेम्णोल्लसन्मानसाम्

अन्तर्हसलसत्कपोलफलकां धूर्त्तोऽपरां चुम्बति” ॥